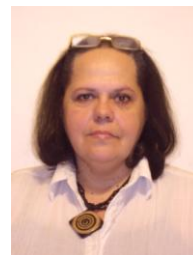

PREDAREA DESIGNULUI DE PRODUS ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL TEHNIC PREUNIVERSITAR ROMÂNESC

Dsg. Marlena POP
INCDTP-ICPI, București

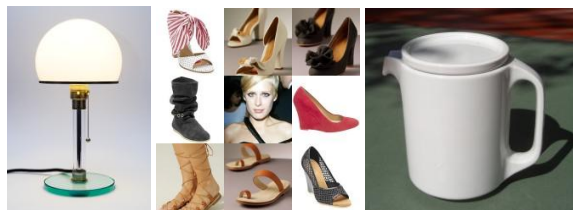
REZUMAT. Lucrarea pornește de la necesitatea studierii adecvate a designului și analizează unele căi de realizare a acestei calificări în învățământul preuniversitar românesc.

Cuvinte cheie: design, predare, curriculum, interactiv.

ABSTRACT. The paper finds that a sound design learning is a must, and analyzes the ways this profession should be learned in Romanian high-schools.

Keywords: design, teaching, curricula, inter-active.

„Designul este o activitate creatoare al cărei scop este acela de a crea calități polifuncționale ale obiectelor, proceselor, serviciilor și a sistemelor [în care acestea funcționează] de-a lungul întregului ciclu de viață al produsului. Ca atare, designul este factorul major de umanizare inovativă a tehnologiilor și un factor determinant al schimburilor culturale și economice.” Conform definiției date de International Council of Societies of Industrial Design – ICSID (Consiliul Internațional al Societăților de Design Industrial).

În practica mondială a lumii civilizate a secolului al XXI-lea, noțiunile de design și studiul designului se regăsesc în cadrul unor discipline care se predau pe tot

parcursul învățământului obligatoriu, deoarece acesta, designul, este cel care induce noțiunile de frumos, bine și bun la nivelul comun al lumii obiectuale a copilului.

Din perspectiva învățământului, didactica tradițională definește predarea unei discipline prin: *procesul prin care se transferă informațiile „gata-făcute” de la profesor la elevi.* În didactica modernă, a preda înseamnă a organiza și dirija experiențe de învățare școlară.

Una dintre explicațiile pentru care designul nu s-a predat până acum în învățământul românesc constă în incapacitatea sistemului de a se adapta rapid cerințelor civilizației moderne. O altă explicație este dată de didactica specifică designului, respectiv de metodele interactive de predare ale acestei discipline foarte tinere în plan istoric, căreia nu i se pot atașa metode de predare clasice, rigide și greoaie. A treia explicație este dată de faptul că DESIGNUL se „învață” doar prin procedeele didacticii moderne adaptate mereu cerințelor societale, deoarece obiectul predării este chiar lumea artificială a omului modern, dominată de nevoile urbanismului, lume ce ne invadează zilnic.

Predarea designului de către neprofesioniști nu face decât să îngreuneze și mai mult înțelegerea acestui domeniu al vieții sociale cotidiene și transformă în derizoriu o disciplină a viitorului. *Designul* nu poate fi predat decât de profesioniști, respectiv de *designeri*. *Așa cum nu învățăm biologie doar privind natura, nici design nu putem învăța doar plimbându-ne prin oraș.*

Deocamdată învățământul românesc ne demonstrează că nu are capacitatea de a absorbi noțiunile fundamentale

și corecte referitoare la design, din moment ce în înscrierile sale oficiale însăși derivarea cuvântului „design” este folosită greșit.

Anexa nr. 2 la OMEdC nr. 3172/30.01.2006

Lista calificărilor pentru care s-au elaborat Programe școlare pentru cultura de specialitate, aria curriculară Tehnologii – liceu tehnologic

1. Tehnician în turism
2. Tehnician în activități de poșta
3. Tehnician în activități economice
4. Tehnician în administrație
5. Tehnician în achiziții și contractări
6. Tehnician ecologist și protecția calitatii mediului
7. Tehnician hidro-meteorolog
8. Tehnician chimist de laborator
9. Tehnician analize produse alimentare
10. Tehnician operator tehnică de calcul
11. Tehnician operator procesare text/ imagine
12. Tehnician desenator pentru construcții și instalații
13. Tehnician mecatronist
14. Tehnician de telecomunicații
15. Tehnician proiectant CAD
16. **Tehnician designer vestimentar**
17. Tehnician în industria sticlei și ceramicii
18. Tehnician în instalații electrice

Formulare incorectă: tehnician *designer* vestimentar.
Formulare corectă: tehnician *in designul* vestimentar.

Curriculumul pentru clasele a XIa și a XIIa, liceul tehnologic, calificarea „tehnician *designer* vestimentar” este structurat astfel încât elevul primește câteva cunoștințe tehnice din domeniul industriilor textile-pielărie. Cunoștințele de design se rezumă la câteva probleme de educație plastică, cu aplicare în vestimentație.

Pentru calificarea „tehnician în designul vestimentar” se impune restructurarea programei în totalitatea sa, astfel încât competențele înscrise în atestatul de calificare să poată fi reale și adaptate la standardele europene ale industriei modei, industriei confecțiilor și industriilor textile-pielărie.

Numai așa atestatul va fi un instrument util atât pentru beneficiar cât și pentru formator. Numai astfel atestatul se transformă într-un certificat de bune practici și o diplomă pentru tinerii care nu doresc doar o bucată de hârtie, ci să spună ceva în lumea modei.

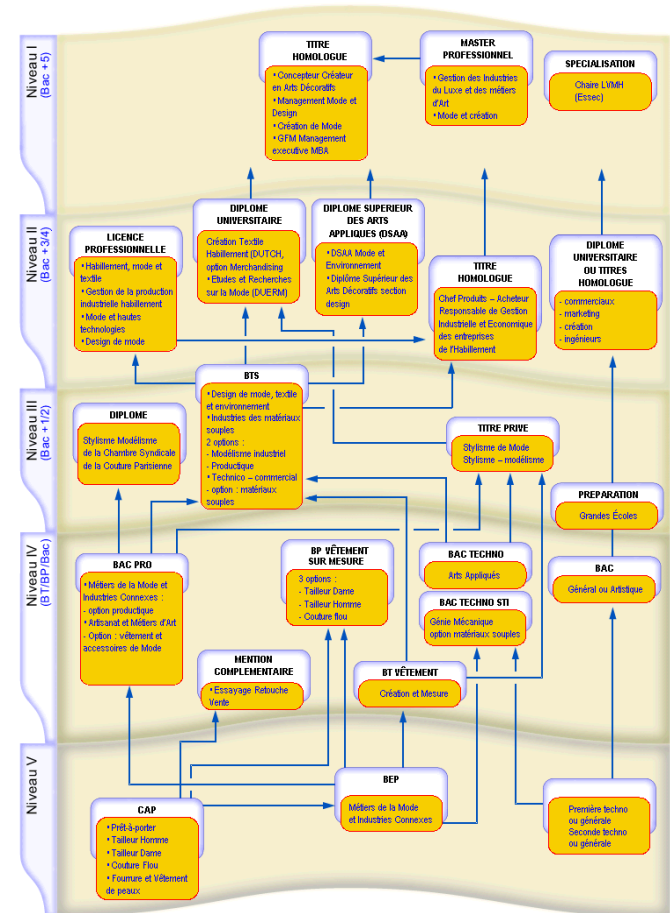
Structura programei de predare a designului vestimentar în învățământul liceal tehnic de profil ar trebui să definească disciplina de studiu *design vestimentar*. Predarea acestei discipline se poate realiza pe baza unei programe special gândite pentru predarea interactivă și creativă, din care nu trebuie să lipsească: definiții; istoria designului industrial; bazele designului: desen, compoziție, culoare, specifice domeniului; stiluri și curente culturale în modă; design vestimentar: morfologia unei colecții și tehnici de proiectare; dezvoltare industrială de produs- tehnici specifice ingineriei de model; marketing în modă-noțiuni practice; cercetarea umanistă și tehnică în designul vestimentar.

Învățământul românesc va fi obligat să se adapteze cerințelor Cadrului European al Calificărilor, în care „cunoștințele sunt descrise ca fiind teoretice și-sau faptice, abilitățile sunt descrise ca fiind cognitive (implicând utilizarea gândirii logice, intuitive și creative) sau practice (implică dexteritate manuală și utilizarea de metode, materiale, unelte și instrumente) iar competența este descrisă din perspectiva responsabilității și autonomiei” (sursa: *Cadrul european al calificărilor (CEC)*).

Aceasta presupune schimbarea programelor și restructurarea sistemului. Dar în primul rând presupune schimbarea

de atitudine și de metodă a profesorilor. Aici este o altă problemă, care nu face obiectul acestei comunicări, decât în cazul în care și profesorii au legătură cu învățământul.

Un model funcțional tehnico-economic și eficient pedagogic de formare profesională în industria modei, industria îmbrăcămintei și industriile textile-pielărie, la toate nivelele de competență, din cadrul Comunității Europene, este modelul francez, prin care o națiune și-a ridicat o particularitate a tipologiei umane, creativitatea, la rang de industrie și resort economic național, iar rezultatele ei, la rang de model cultural universal. Nu există definiție a modei în absența experienței franceze. Schema următoare arată organizarea învățământului de modă într-un sistem eficient – „sistemul francez”.

Sursa: Metiers.Forthac.fr

Intenția acestui expozeu constă în sensibilizarea cadrelor didactice din învățământul tehnic de profil pentru abordarea corectă a problemelor predării designului și pentru schimbarea programelor de predare a disciplinelor de specialitate din învățământul liceal tehnic textile-pielărie.

Este o invitație spre analiza oportunității dezvoltării pe baze reale a acestei forme de învățământ, la nivelul de aspirații societale, și corelarea acestora cu Cadrul European al Profesiilor.